

కమల్ని
కనిపించటం
లేదు!

రాత్రి పదిగంటలవుతోంది.

క్రింది వాటాలో అలికిడవుతోంటే రామ్మూర్తికి మెళకువ వచ్చింది. నెమ్మదిగా లేచి లైటు వేశాడు. భార్య నిద్దట్లోనే అటు తిరిగి పడుకుంది. పట్టగోడవద్దకు నడిచి క్రిందికి చూశాడు రామ్మూర్తి.

క్రింద మూడు వాటాలూ, పైనున్న మూడు వాటాలూ కట్టి అద్దెలకు ఇచ్చిన భారీ ఇంజనీరు రామ్మూర్తి ఉండేది మధ్యవాటాలో. దీనిని వాటాల్లో చివరి వాటా గుమ్మంలో బాగా అలికిడ అగింది.

ఆ ఇంటిముందు దెబ్బ అయిపోయి రోడ్డుంది.

టాక్సీలోంచి దిగిన వ్యక్తి గుమ్మంలో నిలబడి పిలిచాడు. టాక్సీ వచ్చి క్రింద అగిన చప్పుడు కే రామ్మూర్తికి మెళకువ వచ్చింది.

పై వాటాలోంచి టాక్సీలో వచ్చిన వ్యక్తిని పరిశీలించాడు రామ్మూర్తి. అతడి తలమాత్ర

తనకి,

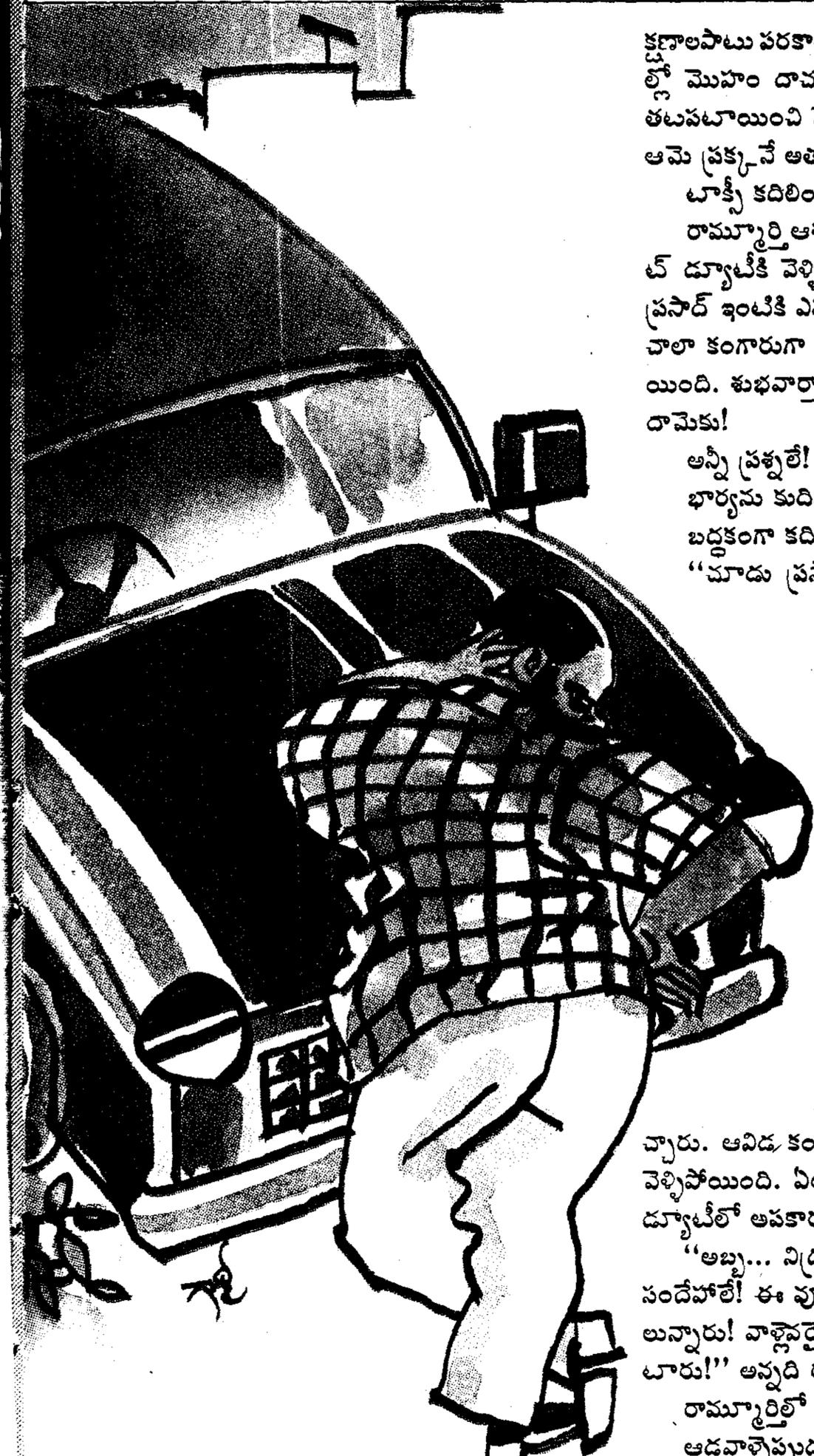
తన అంతరంగానికి మధ్య

ఓ అగాధం...

ఓ శవం!

ఎం.వి.వి. సత్యనారాయణ

శ్రీ లక్ష్మీ వరదాస్ ప్రెస్ లిమిటెడ్

క్షణాలపాటు పరకాయించి చూసింది. అరచేతుల్లో మొహం దాచుకుని మరికొన్ని నిమిషాలు తటపటాయించి వెళ్ళి లాక్సీలో కూర్చుంది. ఆమె ప్రక్కనే అతడు కూడా కూర్చున్నాడు. లాక్సీ కదిలింది.

రామ్మూర్తి ఆశ్చర్యపోయాడు. ప్రసాద్ నైట్ డ్యూటీకి వెళ్ళిపోయాడు. ఇంతరాత్రివేళ ప్రసాద్ ఇంటికి ఎవరు వచ్చారు. అతడి భార్య చాలా కంగారుగా ఎందుకు బయటికి వెళ్ళిపోయింది. శుభవారా! అశుభవారా! ఏం తెలిసిందామెకు!

అన్నీ ప్రశ్నలే! జనాబులేని ప్రశ్నలే! భార్యను కుదిపాడు రామ్మూర్తి. బద్దకంగా కదిలింది భార్య. "చూడు ప్రసాద్ గారి ఇంటికి ఎవరో వ

పరచుకుంటోంది. రామ్మూర్తికి అయోమయంగా తోచింది. భార్యవైపు చూడకుండా క్రిందికి దిగి వెళ్ళాడు.

ప్రసాద్ గగ్గోలుగా ఆరుస్తున్నాడు. "ఎక్కడ నా భార్య? ఏమైపోతుంది... కమలినీ... కమలినీ... ఏమిటిది ఏమైపోయావు! రాత్రి ఉన్నావు. మాత్రం నేనే అందించాను. తెల్లవారాక డ్యూటీ నుండి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి ఏమైపోయావు కమలినీ! అయ్యా మీరెవరైనా మా ఆవిడను చూశారా? అయ్యో ఎంత కర్మవచ్చిందిరా భగవంతుడా! ఏమైపోయిందో ఒక్కరు కూడా చూడలేదన్నమాట!"

ప్రసాద్ నెత్తినోరూ మొత్తు కుంటున్నాడు.

చూడవచ్చినవాళ్ళు రకరకాల ప్రశ్నల బాణాలు వదులుతున్నారు.

ప్రసాద్ రెండురకాల ఈతిబాధలకు గురయ్యాడు. భార్య కనిపించకుండా పోయిన బాధ ఒకవైపు, ప్రశ్నలకు సమాధానాలివ్వలేని అశక్తత రెండోవైపు -

జనాన్ని ఒత్తిించుకుంటూ రామ్మూర్తి అలువెళ్ళాడు.

"మనం గదిలోకి వెళ్దాం ప్రసాద్! విడిగా మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడు రామ్మూర్తి.

అతడిని వెర్రిగా చూసి ప్రసాద్, "మా ఆవిడను ఎవరైనా చూశారా అని ఇందాకట్నం చీ గోలెత్తిపోతూంటే చివరికి ఇప్పుడు నువ్వు చూశావని వచ్చావా!" అన్నాడు.

రామ్మూర్తి అతడిని రెక్కపుచ్చుకుని లాక్కుంటూ వెళ్ళిపోతూ "అర్థరాత్రి వేళ చూశాను. ఆమెను మీ బంధువులెవరో లాక్సీలో తీసుకెళ్ళారు" అన్నాడు.

"అర్థరాత్రా నాన్నెన్. రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు నిద్రమాత్రం వేసుకుంది. నేనే ఇచ్చాను మాత్రం తెల్లవారే పరకూ లేవదు. అటువంటిది అర్థరాత్రి లాక్సీలో ఒంటరిగా..."

"ఒంటరిగాకాదు! ఎవరో ఒకాయనతో కలిసి..."

ప్రసాద్ గురుగా అరిచి నో... మీరు ఎవరినో చూశారు. నా కమలిని అలాంటిదికాదు. మా ఇంటికి ఎవ్వరూరారు" అన్నాడు.

"మీ బంధువుల్లో ఎవరో ఆమెను తీసుకు వెళ్ళారనుకున్నాను. అంతేకాని కమలినిగారి మీద నాకెలాంటి దురభిప్రాయమూ లేదు. ఎవరో తెచ్చిన లాక్సీ ఆగివుంటే కమలినిగారు ఎక్కి కూర్చోవడం చూశాను. ఆమె ప్రక్కనే అతనెవరో కూర్చున్న తర్వాత లాక్సీ కదిలింది. తర్వాత ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు!"

చ్చారు. ఆవిడ కంగారుగా లేచి లాక్సీ ఎక్కి వెళ్ళిపోయింది. ఏంజరిగిందో ప్రసాద్ కి నైట్ డ్యూటీలో అసకారం జరగలేదుకదా!"

"అబ్బ... నిద్రపోదురూ బాబూ మీకన్నీ సందేహాలే! ఈ వూళ్లో ప్రసాద్ గారి బంధువులున్నారు! వాళ్లెవరైనా ఆమెను తీసుకెళ్ళి ఉంటారు!" అన్నది రామ్మూర్తి భార్య.

రామ్మూర్తిలో ఉత్సాహం చచ్చిపోయింది. ఆడవాళ్ళెప్పుడూ ఇంతే! వాళ్ళకు సంబంధంలేకపోతే ఎలాంటి విషయంలోనైనా ఉదాసీనంగా ఉంటారు.

రామ్మూర్తి లైటార్ని నిద్రకు పడాలని ప్రయత్నించాడు. నిద్ర ఎప్పుడు పట్టిందో అతడికి గుర్తులేదు. ఎక్కడో గందరగోళంలాంటి సంభాషణలు వినిపిస్తూంటే రామ్మూర్తికి మెళకువ వచ్చింది.

కళ్ళు మండిపోతున్నప్పటికీ లెక్క చేయకుండా లేచి పట్టుగోడవద్దకు చేరుకున్నాడు.

వాకిట్లో నేల ఈనినట్లు జనం. కొద్దికొద్దిగా ఉదయపు కాంతి అంతటా

మే కనిపిస్తోంది. మొహం గుర్తుకు దొరకడంలేదు. తెల్లపాంటు మీద నీలం గడి షర్ట్ ధరించాడు. కొద్దిగా లాపుపాటి శాల్వీ. అతడు వాటాలోకి వెళ్ళి నిమిషంలో తిరిగివచ్చాడు. ఆ వాటాలో ప్రసాద్ ఉంటున్నాడు.

అతడి భార్య కమలిని. ఆ ఇంట్లో ఉండేది వాల్లిద్దరే! పెళ్ళయి పదేళ్లయినా వాళ్ళకు సంతానం కలగలేదు. చివరి వాటాలోంచి కమలిని బయటికి వచ్చింది. ఇంటికి తాళం పెట్టింది. తెల్లపాంటూ, నీలంగడి షర్టు శాల్వీని కొద్ది

ఉ ద యం ప ప త రం ప ర త

“ఎలావుంటాడతను!” అసహనంగా అడిగాడు ప్రసాద్.

“తెల్లపాంటు మీద నీలం గడి షర్ట్ ధరించాడు. కొద్దిగా లావుపాటి సాల్!”

“టాక్సీలో వెళ్ళారుకదూ!”

తలూపాడు రామ్మూర్తి.

“మీరేదో దాస్తున్నారు. సారీ రామ్మూర్తి నువ్వు కదూ చెప్పు ఏం జరిగిందో పూర్తిగా చెప్పు. ఏమీ దాచకుండా అంతా చెప్పు. ఏం చేస్తున్నారే నాకు నా భార్యే గుర్తుకువస్తోంది. ఈరోజంతా నాకు పిచ్చెత్తినట్టుగా ఉంటుంది. ప్లీజ్ ఎవరతను! టాక్సీలో ఎందుకు వెళ్ళింది. ఆ సమయంలో మీరెలా చూడగలిగారు! అప్పుడు సమయం ఎంత అయివుంటుంది?”

“రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతంలో!”

“అంటే... నేను డ్యూటీకి రిపోర్ట్ చేశాక అన్నమాట...!”

ప్రసాద్ ను తేరిపార చూశాడు రామ్మూర్తి.

ప్రసాద్ పడే బాధ ఏమిటో అతడికి అర్థం కావడం లేదు. కమలిని గురించి సమాచారం అందించినందుకు తనను తప్పు పద్దున్నాడో, కమలిని మాయమైపోయినందుకు చింతిస్తున్నాడో రామ్మూర్తికి అర్థంకావడంలేదు.

“ఎవరితో కలిసి టాక్సీలో వెళ్తుంది! టాక్సీ తెచ్చి మా ఆవిడను తీసుకువెళ్ళే బంధువులు లేరు. అయినా మా బంధువులందరూ క్షేమంగానే ఉన్నారు. ఎవరికీ పహాయం వెళ్ళవలసిన అవసరంలేదే! అతడిని ఆ సమయంలోనే స్పష్టంగా చూడవలసింది! కనీసం టాక్సీ వెంబరైనా చూసి ఉండవలసింది! ఏమీ ఎవరాలు తెలియకుండా ఒక ఆడదాన్ని ఎలా వదిలిపెట్టేస్తారు. వచ్చినవాడు ఎవడో, ఎవరికి ఒంటల్లో

నిజం

కిషోర్ రెండేళ్ళుగా అందమైన సుజాతతో స్నేహం చేస్తున్నాడు. ఓ రాత్రి అతని కోరిక వచ్చింది. మర్నాడు ఆ కల గురించి సుజాతతో చెప్పాడు.

“సుజా నిన్నరాత్రి నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నట్లు నాకు కల వచ్చింది. దీనిఅర్థం ఏమై ఉంటుందంటావు?”

“నువ్వు మేటుకుని ఉన్నప్పటికంటే, కలల్లోనే ఎక్కువ తెలివిగా వుంటావని అర్థం. అంతే” విసుగ్గా చెప్పింది సుజాత.

హిమజారమణ

బాగుండలేదని హరికథ చెప్పి తీసుకెళ్ళిపోయాడో... ప్లీజ్ నీకింకా ఎవరాలు తెలుసుంటే చెప్పి పుణ్యం కట్టుకో రామ్మూర్తి! ప్లీజ్...”

రామ్మూర్తి నిట్టూర్చాడు. ప్రసాద్ తన బాధలో తానున్నాడు. అతడిని తప్పు పట్టకూడదు. అసంబద్ధమైన ఆలోచనలు ప్రసాద్ ను చుట్టుముడుతున్నాయి. తానైనా తప్పుపని చేశాడు. ప్రసాద్ భార్యను పలకరించి ఉండవలసింది.

“పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇద్దాం!” అన్నాడు రామ్మూర్తి.

ప్రసాద్ తెల్లబోయాడు. అంతసేపూ ప్రసాద్ కి పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇవ్వాలని కూడా తోచలేదు.

అప్పటికప్పుడు ఇద్దరూ బయల్దేరి పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళారు.

కంప్లయింట్ రాసిచ్చాడు ప్రసాద్.

రామ్మూర్తి ప్రధాన సాక్షి.

అతడిని ప్రశ్నలతో వేధించారు పోలీసులు.

అతడిని ప్రసాద్ అంతకుముందే ప్రశ్నలతో విసిగించి పారేశాడు. పోలీసులు వేధించాక ఇక అతడిలో పూర్తిగా సహనం పోయింది.

వివరికి సాక్షిగా వచ్చిన రామ్మూర్తిలో ముద్దాయి కూడా కనిపించి మాయమయ్యాడు పోలీసులకు.

ఎలా అయితేనేం రామ్మూర్తిని వదిలిపెట్టి ప్రసాద్ ను పట్టుకున్నారు పోలీసులు.

ఇన్ స్పెక్టర్ డాఫ్ పోలీస్ స్వయంగా కల్పించుకుని ప్రసాద్ ను ఇంటరాగేట్ చేయడం మొదలుపెట్టాడు.

“మీ ఇద్దరికీ పెళ్ళయి ఎంతకాలమైంది?” అడిగాడు పో.ఇ.

“పదేళ్ళు!”

“మీకు పిల్లలున్నారా!”

“ఇంతవరకూ సంతానం కలగలేదు”

“వైద్యపరీక్షలు చేయించుకున్నారా!”

“అన్నీ అయిపోయాయి. ఫలితం కనిపించలేదు”

“అంటే మీ ఇద్దరిలోనూ తీవ్రమైన అసంతృప్తి చోటుచేసుకున్నదన్నమాట!”

తలూపాడు ప్రసాద్.

“మీ శ్రీమతి ఇప్పటికీ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తూనే ఉన్నారా?”

“.....” ప్రసాద్ తలెత్తి చూశాడు. “కమలిని నన్ను వదిలి పెట్టి పుండలేదు! మా ఇద్దరి మధ్యా ఎలాంటి ఘర్షణలూ లేవు”

“మీ శ్రీమతి రాత్రి పదిగంటలవేళలో ఎవరో ముక్కు మొహమూ తెలియని మనిషి వెంట వెళ్ళివుండదు. ఆ వ్యక్తి మీకైనా, మీ ఇద్దరికైనా తెలిసినవారే అయివుంటారు! లేదా మీ శ్రీమతిగారికి మాత్రమే పరిచయమైన వ్యక్తి అయివుంటారు!”

ప్రసాద్ మొహంలో రంగులు మారాయి.

“సారీ మిస్టర్ ప్రసాద్! టాటిన్ లో మేము ఇలాగే దర్యాప్తుకు దిగుతాం! బైదిబై. ఈ పట్నంలో మీ ఇంటికి వచ్చే పోయే బంధువుల చిరునామాలు ఇవ్వగలరా!”

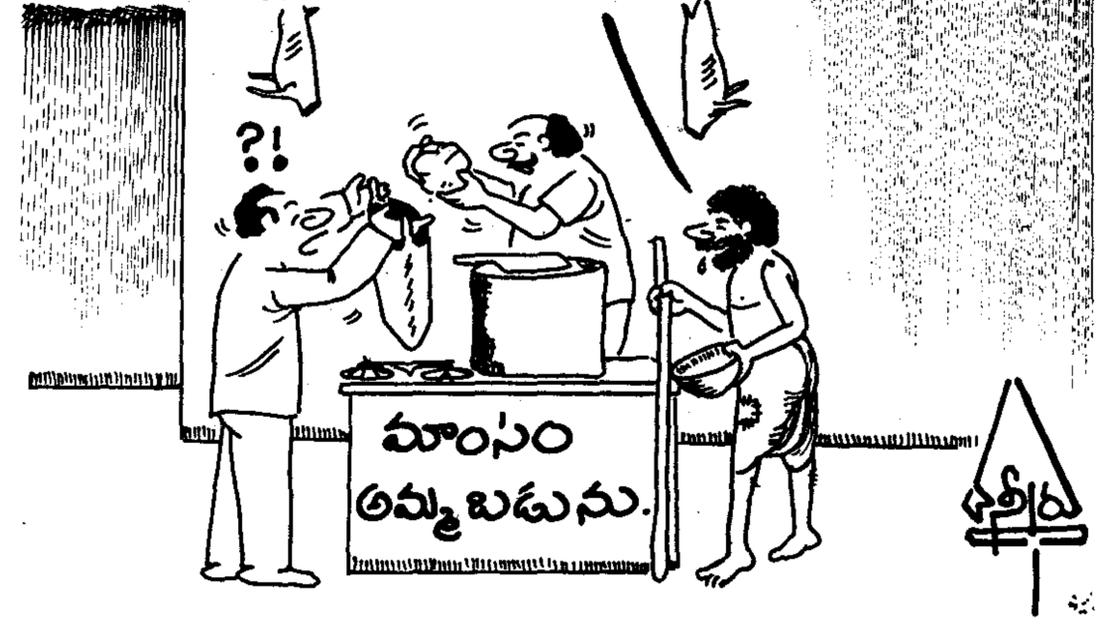
ప్రసాద్ స్వరం హానంగా మారిపోయింది.

“వాళ్ళందరినీ సంప్రదించాను సార్! వాళ్ళెవరూ రాత్రివేళ మా ఇంటికి రాలేదు సర్! అంతేకాదు సార్! కమలినికీ పూర్తి రెస్ట్ ఇవ్వమన్నారు డాక్టర్. ఆ సంగతి మా బంధువులకు తెలిసి తమరాకపోకలు తగ్గించారు సార్!”

“షట్ వాప్ మిస్టర్ ప్రసాద్! మీరు మాకు ఇవ్వవలసింది సమాచారం మాత్రమే. మీ అభిప్రాయాలు కాదు!”

ప్రసాద్ వణికిపోయాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ మరీ అంత కటువుగా మాట్లాడతాడను

తమరిల్లు ఏవీభివోనంజీ..?

ఆంధ్రప్రదేశ్ కవిత్వం

కోలేదు. తెల్లకాగితం అయికుని చకచక రాయడం ప్రారంభించాడు.

ఈలోపుగా నోరావులింఱుకు చూస్తున్నాడు రామ్మూర్తి. అతడిమీదికి లంఘించాడు పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్.

“రాత్రి పదిగంటల వేళ మీరెందుకు క్రింది వాటావైపు చూశారు!”

“ప్రతిరోజూ మీరు ఇలాగే చూస్తూంటారా!”

“క్రింది వాటాలో ఆగివున్నది టాక్సీయూ! కారా?”

“అనుమానాస్పదమైన పరిస్థితిలో ఒక ఆడదాన్ని ఒక మగవాడు టాక్సీ ఎక్కిస్తూంటే ఎదుర్కోవలసిన బాధ్యత మీకు లేదా!”

ఒక ప్రశ్నా ఒక సాడూ కాదు! రామ్మూర్తిని కొరికిపారేశారు. అప్పటికప్పుడు పోలీస్ స్టేషన్ కి వచ్చి ఎందువల్ల కంప్లయింట్ ఇవ్వలేదని నిలదీశారు. కమలిని మీద రామ్మూర్తి ఎంతవరకూ కన్నువేశాడో అంచనా కట్టారు.

అంతా ఎందుకు రామ్మూర్తి నిం చెప్పినా నమ్మారుకాదు.

టాక్సీ నెంబర్ చెప్పలేకపోవడం ఒక అనుమాన హేతువే అయింది. పోలీసులు మరలమరల టాక్సీ నెంబర్ గురించి ఒక్క అంకె అయినా చెప్పమనీ, రిజిస్ట్రేషన్ ఏ రాష్ట్రంలో గుర్తుకు తెచ్చుకోమనీ సతాయించారు.

తిరిగి ఇంటికి వచ్చేవరకూ రామ్మూర్తికి మనసు మనసులో లేదు. వాళ్ళ ఆవిడ ఇంట్లో కూడా సతాయింపు మొదలుపెట్టింది.

“చూసినవారు నోరుమూసుకుని ఊరుకోవచ్చుకదా, ఎందుకొచ్చిన రంధి! ఇప్పుడు చూడండి. అటూయిటూ చూడకుండా ఆ ప్రసాద్ పెళ్ళాన్ని మీరే మాయం చేశారంటారేమో...” అంది రామ్మూర్తి భార్య.

ప్రసాద్ తన భార్య కోసం అన్వేషణ కొనసాగిస్తున్నాడు.

మూడోనాటికి కమలిని ధరించిన చీర రైల్వే స్టేషన్ ఇవతల రోడ్డువార దొరికింది. ఆ చీరను ప్రసాద్ చేత గుర్తుపట్టించారు పోలీసులు.

చీరమీద ఫోరెన్సిక్ లాబొరేటరీలో పరిశోధనలు జరుగుతున్నాయి. ఆ వేసథ్యంలో ప్రసాద్ ని మరల పోలీసులు ఇంటరాగేట్ చేశారు.

“మీకు ప్రతిరోజూ నైట్ డ్యూటీయేనా? అడిగాడు పో.ఇ.

“అవును సర్!”

“మీ శ్రీమతిగారికి ఒంట్లో బాగుండకపోయినా మీరు రెగ్యులర్ గా నైట్ డ్యూటీయే చేస్తున్నారా!”

తెలివి

“ఇరవైమంది కలిసి ఒకగోడను పదిరోజుల్లో కట్టేస్తారనుకో! పదిహేనుమంది ఎన్నిరోజుల్లో చేస్తారు?”

“అసలు చెయ్యరు!”

“అదేమిటి?”

“ఇరవైమంది పదిరోజుల్లో గోడకట్టేసిన తర్వాత ఇంకా పదిహేనుమందికి చేసేందుకు పనేమీ వుండదుగా”

హిమజారమణ

“చెప్పానుకదా సార్ మా ఆవిడ కమలిని ప్రతిరోజూ నిద్రమాత్ర వేసుకుంటుంది సర్! పూర్తి రెస్ట్ ఇవ్వాలనే రాత్రి డ్యూటీ వేయించుకున్నాను!”

“తాను మాయమైన రాత్రి కమలిని నిద్రమాత్ర ఉపయోగించలేదా?”

“ఉపయోగించేవుంటుంది!”

“అబ్బర్లే. బాగా ఆలోచించి చెప్పండి”

“నన్ను నైట్ డ్యూటీకి పంపించాక తాను మాత్ర వేసుకుని నిద్రకు పడుతుంది సర్! అందువల్లే నిద్రమాత్ర ఉపయోగించి వుంటుందని చెప్పగలుగుతున్నాను!”

“నిద్రమాత్ర వేసుకునే టైమ్ చెప్పగలరా!”

“రాత్రి తొమ్మిదివ్వర. పదిగ్గా వేసు డ్యూటీకి బయల్దేరే టైమదే!”

“డ్యూటీకి ఎలా వెళ్తారు!”

“స్కూటర్ మీద”

“మీ ఆవిడ మాయమైన రాత్రి కూడా

స్కూటర్ మీదే వెళ్ళారా!”

“వెళ్ళాను!”

“నిద్రమాత్ర వేసుకున్నట్టు మీరు చూశారా!”

“నేను ఇంట్లోంచి బయటపడ్డాక మాత్ర వేసుకుని ఉంటుంది!”

“ఆమె ఆ రాత్రి నిద్రమాత్ర ఉపయోగించలేదు”

“న్యూట్...”

“నిద్రమాత్ర పనిచేస్తూంటే కమలిని మూలుగా నడిచి ఎలా వెళ్ళగలుగుతుంది. రాత్రి పదిగంటల వరకూ మాత్ర వేసుకుందాం వేసుకుందాం అంటూ తాత్పారం చేపివుంటుంది. అప్పటికి టాక్సీ వచ్చింది. ఆమె ప్రతిరోజూ మాత్ర వేసుకుంటూందని మీరుభావిస్తున్నారు. అంతే! ఖచ్చితంగా మీకూ తెలియదు.

ప్రసాద్ తెల్లబోయి గదిలోకి వెళ్లి మాత్రం సీసాతో తిరిగివచ్చాడు.

“నలభై మాత్రం సీసా సార్! కమలిని మాయమైన రాత్రికి సరిగ్గా పదిరోజులైంది” అంటూ మాత్రలు లెక్కపెట్టాడు ప్రసాద్.

ముప్పయ్యే ఉన్నాయి.

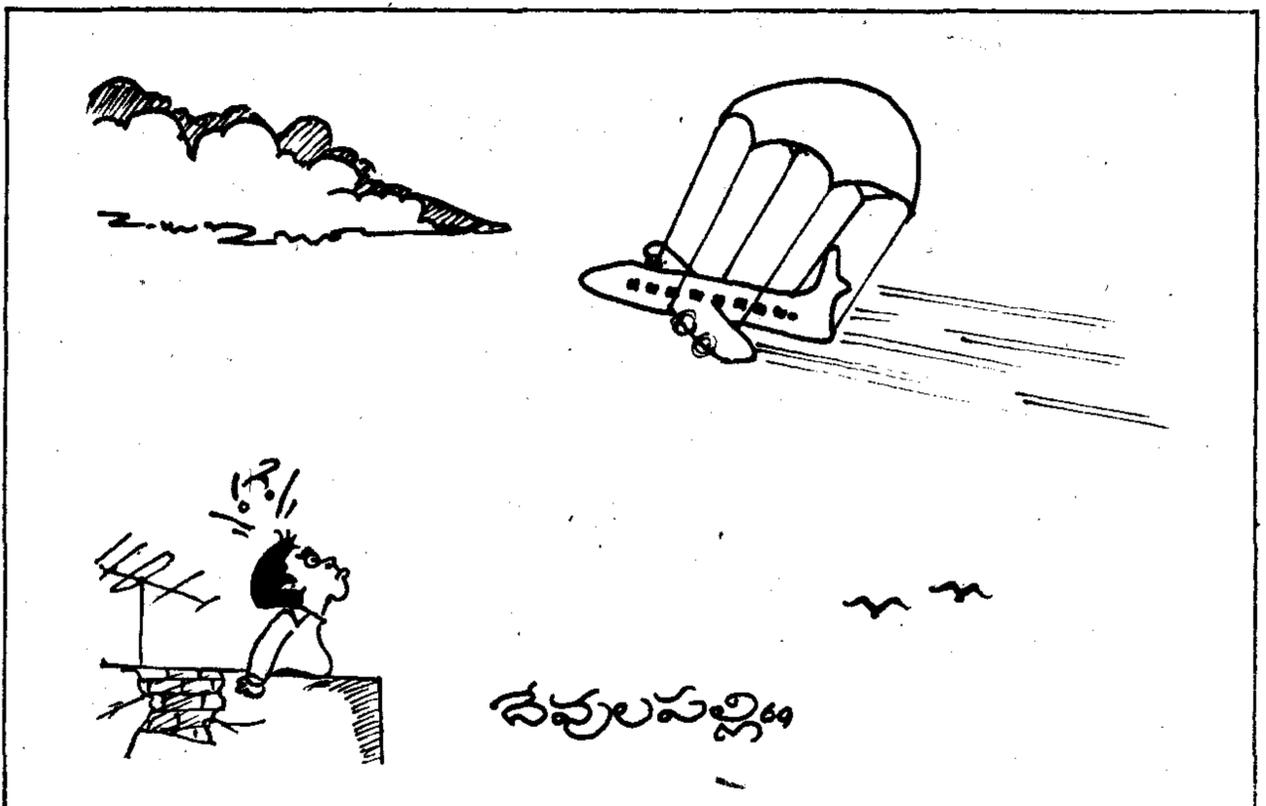
“ఇంట్లో వెతకండి ప్రసాద్ గారూ! ఆమె ప్రతిరోజూ మాత్రలు వాడటంలేదు”

ప్రసాద్ అయోమయంగా తలవూపి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు.

మాత్రం కోసం వెతుక్కున్నాడు.

అతడికి మాత్రలు దొరకలేదుకాని పోలీసులకు టాక్సీ దొరికింది. టాక్సీ డ్రైవర్ల లాగ్ బుక్ లు వెతుక్కుని వాళ్ళు కమలిని ప్రయాణించిన టాక్సీని పట్టుకోగలిగారు.

కమలినిని వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళిన పురుషుడి ఆనవాళ్ళ గురించి డ్రైవర్ ను ప్రశ్నించారు

దేవులపల్లి

